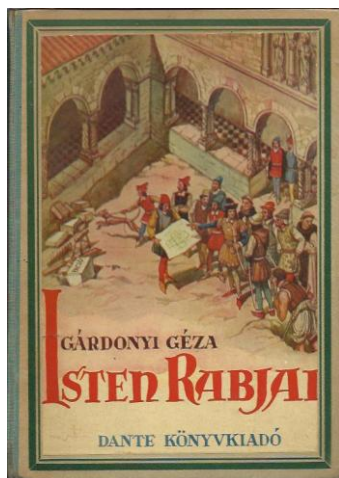

A HÓNAP KÖNYVAJÁNLÓJA

Gárdonyi Géza: Isten rabjai

A regényt 1908-ban adták ki először. A tatárjárás idején játszódó történelmi témájú műben a szerző Szent Margit legendáját dolgozza fel gyerekkorától haláláig.

IV. Béla király a tatárjárás után kolostort épített a Nyulak szigetén (Margitsziget), ahová 11évesen megérkezik lánya Margit, hogy az apácák között éljen.

Kevéssel előtte a kerti munkák elvégzésére ide küldik a megözvegyült Julis asszonyt kisleányával Jancsival, aki a királylánnyal egykorú. Jancsi meséli el ezt a középkori történetet, melynek alapjául egy XVI. századi nyelvemlék, a Margit-legenda szolgált, aminek szerzője az a Marcellusz páter, aki szerepel a regényben is, mint Margit gyóntatója.

Gárdonyi Géza évekig kutatott a forrásokban, megpróbálta felvázolni a tatárdúlta ország újbóli felépítését, a hatalmi harcokat a király és fia István között, a szomszédos országok közötti viszályokat, melyeket egymás közötti házasságkötésekkel próbáltak megszüntetni.

Margit apáca lesz, őt sok főúri lány követi, a szigeti kolostor ennek ürügyén a nemesség és a módos emberek találkozóhelye is lesz, mivel gyakran látogatják lányaikat a családok.

A királylány úgy érzi, az ő szenvedései segítenek Isten szemét a magyarokra irányítani, megbékíteni a haragosokat:

„...hogyan terjedt az én imádságos szent életemnek híre szét az országban? Hogyan ejtette gondolkodóba az állati tobzódásokhoz szokott szíveket? Hogyan ismerték meg kicsinységüket az én alázatos nagyságom láttára?

Hogyan ismerték meg szívük keménységét, mikor azt látták, hogy én a legszegényebb betegen is magam töredelmével könyörülök?”

*Szolnok Katalin
könyvtáros*